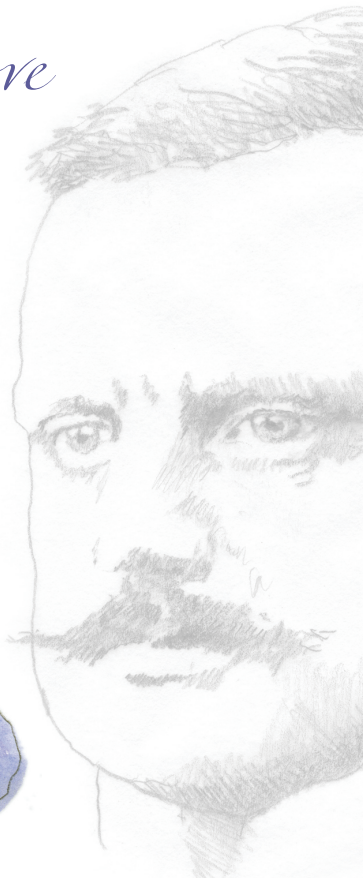
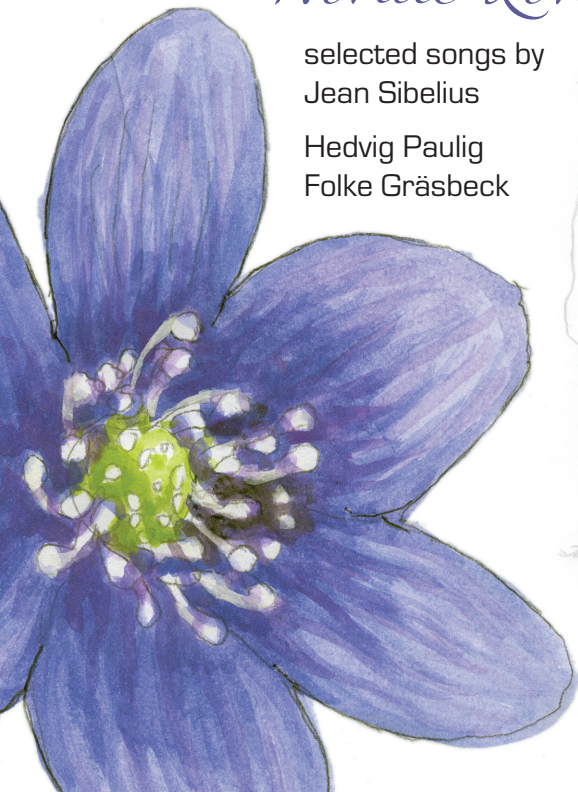

SIBELIUS
ONE

Nordic Love

selected songs by
Jean Sibelius

Hedvig Paulig
Folke Gräsbeck

Jean Sibelius (1865–1957)

Five Songs, Op. 37 (*Breitkopf & Härtel*) 13'08

- [1] 1. Den första kyssen [The First Kiss] (1900) *Text: J. L. Runeberg* 1'55
- [2] 2. Lasse liten [Little Lasse] (1902) *Text: Zachris Topelius* 2'43
- [3] 3. Soluppgång [Sunrise] (1902) *Text: Tor Hedberg* 2'43
- [4] 4. Var det en dröm? [Was it a Dream?] (1902) *Text: J. J. Wecksell* 2'14
- [5] 5. Flickan kom ifrån sin älsklings möte
[The Tryst] (1901) *Text: J. L. Runeberg* 2'57

[6] **Illalle** [To Evening], Op. 17 No. 6 (1898) *Text: A. V. Forsman* (*Breitkopf & Härtel*) 1'40

[7] **Kaiutar** [The Echo Nymph], Op. 72 No. 4 (1915) *Text: Larin Kyösti* (*Breitkopf & Härtel*) 3'35

[8] **Jubal**, Op. 35 No. 1 (1908) *Text: Ernst Josephson* (*Breitkopf & Härtel*) 4'08

Six Songs, Op. 88 (1917) (*Breitkopf & Härtel*) 9'49

- [9] 1. Blåsippan [The Blue Anemone] *Text: F. M. Franzén* 0'53
- [10] 2. De bägge rosorna [The Two Roses] *Text: F. M. Franzén* 1'25
- [11] 3. Vitsippan [The Wood Anemone] *Text: F. M. Franzén* 1'24
- [12] 4. Sippan [The Anemone] *Text: J. L. Runeberg* 1'15
- [13] 5. Törnet [The Thorn] *Text: J. L. Runeberg* 2'20
- [14] 6. Blommans öde [The Flower's Destiny] *Text: J. L. Runeberg* 1'44

15	Norden [The North] <i>(Fennica Gehrman Oy Ab)</i>
Op. 90 No. 1 (1917) <i>Text: J. L. Runeberg</i>	2'23
16	Sommarnatten [Summer Night] <i>(Fennica Gehrman Oy Ab)</i>
Op. 90 No. 5 (1917) <i>Text: J. L. Runeberg</i>	2'51
17	Vem styrde hit din väg? [Who Brought You Hither?] <i>(Fennica Gehrman Oy Ab)</i>
Op. 90 No. 6 (1917) <i>Text: J. L. Runeberg</i>	2'46
18	Marssnön [The March Snow] <i>(Breitkopf & Härtel)</i>
Op. 36 No. 5 (1900) <i>Text: J. J. Wecksell</i>	1'24
19	Demanten på marssnön (1900) <i>(Breitkopf & Härtel)</i>
[The Diamond on the March Snow], Op. 36 No. 6 (1900) <i>Text: J. J. Wecksell</i>	2'50
20	Narciss [Narcissus], JS 140 (1925) <i>Text: Bertel Gripenberg</i> <i>(Fennica Gehrman Oy Ab)</i>	2'14

Total time: 48'55

Hedvig Paulig, soprano

Folke Gräsbeck, piano

The present CD was conceived following a successful concert tour by the vocalist Hedvig Paulig and pianist Folke Gräsbeck to Israel in the spring of 2015. This tour took place in the framework of the 2015 Sibelius Jubilee Year, and was supported by both the Sibelius Society in Helsinki and the Tel Aviv Finnish Embassy. Its purpose was to give Israeli music lovers more exposure to Sibelius's greatness and more access to his music in general. This was achieved by inviting first-class Finnish artists to come to Tel Aviv and Jerusalem to introduce and perform Sibelius's most-beloved art-songs. The reception by local audiences of these hitherto unknown songs was extraordinary thanks to the high level of the performance and also to much preparatory work done on the local musical scene, such as radio programmes dedicated to the texts and music of the songs, and a unique Sibelius singing competition that took place at the Jerusalem Academy of Music. Indeed, the live broadcast of the Paulig-Gräsbeck recital at the Jerusalem Henry Crown Hall provided such a pleasing and satisfying experience that it might have been possible to release it as was on a commercial CD. However, the artists preferred to record the programme again in professional studio conditions, while preserving the original programme guidelines as well as its title, 'Nordic Love'.

Jean Sibelius's song corpus is undoubtedly the most important non-symphonic genre in his œuvre. His Seven Runeberg Songs (later given the opus number 13), composed in 1891–92 at the same time of his first orchestral attempts, can be regarded as his first true mature masterpiece. After that, Sibelius's songs retained their presence and prominence throughout most of his creative career. All of his songs excel in vocal writing, in the application of language into music – and, contrary to some prevailing assessments, they display a unique feeling for the piano, both technically and emotionally. Although never quoted directly in his symphonic music, or vice versa, the songs maintain significant communication with his orchestral writing. Interesting similarities between the two genres can be found in terms of sonority,

texture and colouring alongside his fascinating melodic and harmonic imagination. Structure and form are as crucial in Sibelius's songs as they are indispensable to all other genres in his output.

The significance of the songs, mostly set to texts in Swedish, challenges widely accepted assessments concerning Sibelius's nationalistic ideology and identity. While he was identified as the 'great man' in the revival of Finnish culture, his songs clearly imply that he never abandoned his Swedish cultural origins. It was generally accepted that the composer 'found his voice' around 1891 while in Vienna, attracted by the *Kalevala* as the basis for his new path as a composer. This point of view was established by the triumph of *Kullervo* (1892) and the following *Kalevala* compositions. Sibelius was recognized as a musical spokesman of the nation's contemporary spirit, strongly connected to the political events of his time.

On the other hand, Sibelius's songs call for an alternative survey of his artistic development, which centres on his Fenno-Swedish roots. Since childhood Sibelius had absorbed Swedish-language poetry and literature, as well as Swedish popular songs. During his studies in Helsinki under Wegelius (1885 – 89), he was encouraged to compose songs and melodramas after Swedish texts by Finnish and Swedish authors such as Runeberg, Stagnelius and Wennerberg. The Op. 13 Runeberg settings reflect the dual cultural influence by means of absorbing Finnish, even *Kalevala*-like expression into the Nordic Ballade genre and romantic Swedish texts by Finland's national poet. In 1902 Sibelius became involved in an artistic group of Fenno-Swedish artists and men of letters, called the Euterpists. They strived to open Finland up to the international cultural changes of their time, especially French symbolism and *fin de siècle* art. Sibelius's songs revealed a gradual change of style that included dissonant combinations bordering on the edge of tonality. His most audacious art-songs are included in his song collections Opp. 35, 57 and 61 (1908 – 10).

During the First World War years Sibelius's song writing went through a synthesis

of old and new concepts, similar to the path of his major composition of the period, the Fifth Symphony. He returned to Runeberg's themes of nature and unfulfilled love but did not abandon his uncompromising stylistic concepts of the pre-war years. The prolific year 1917 marks at the same time the beginning of a silence in Sibelius's song production that anticipates his famous 'silence from Järvenpää' ten years later. One tends to agree with Glenda Dawn Goss's assumption (in her 2010 monograph) that language and cultural strife in the new post-civil-war Finland were among the most crucial factors in discouraging Sibelius from further developing his unique art-song creation.

The present CD is loyal to its original mission of revealing Sibelius as a prominent art-song composer to those music lovers who have not yet discovered his greatness, as well as introducing Hedvig Paulig and Folke Gräsbeck as major interpreters of this repertoire. Hence the programme focuses on Sibelius's most beloved settings of Finnish and Swedish poets, thus creating a most appealing Sibelius recital.

© Ron Weidberg 2017

The Finnish soprano **Hedvig Paulig** graduated with a DipRAM from the Royal Academy of Music, London, and a M. Mus from the Sibelius Academy, Helsinki. She won first prize at the International Sibelius Song Competition in 2011 and has since performed his songs with many orchestras in Finland, including the Helsinki Philharmonic Orchestra, Lapland Chamber Orchestra and Avanti! Chamber Orchestra.

Her operatic repertoire includes Violetta (*La Traviata*), Hanna Glawari (*The Merry Widow*), Elvira (*Don Giovanni*), First Lady (*The Magic Flute*), Fiordiligi (*Così fan tutte*), Frasquita (*Carmen*), Clorinda (*La Cenerentola*) and many roles in Finnish operas at the Finnish National Opera, Vaasa City Opera, Tampere City Opera and the Swedish Theatre in Helsinki.

She has a wide oratorio repertoire as well, including Bach's *St John Passion*, *St Matthew Passion*, Magnificat, Mass in B minor and Christmas Oratorio, Mozart's Requiem, Mass in C minor and Coronation Mass, and Mendelssohn's *St Paul* and *Elijah*. She has given lied recitals in Scandinavia, Germany, England, Israel, Australia and Singapore and has recorded songs for the Finnish Broadcasting Company. In 2016 she recorded the complete songs of Martin Wegelius together with Gustav Djupsjöbacka and Tuomas Lehtinen for Fuga.

<http://hedvigpaulig.com>

Folke Gräsbeck was seventeen years old and nearing the end of his piano studies with Tarmo Huovinen at the Turku Conservatory when he won first prize in the Maj Lind Piano Competition. He went on to study privately with Maria Curcio-Diamond in London.

He was appointed a tenured lecturer in accompaniment at the Sibelius Academy in 1985, completing a Master of Music degree in 1997 and a Doctor of Music degree in 2008. He has performed more than 400 of the 600 or so works by Jean Sibelius. He recorded numerous discs of Sibelius's music between 1996 and 2011, including the complete solo piano works (10 CDs), the Piano Quintet ('Best Recording', *American Record Guide*), chamber music with piano, works for violin and cello, solo songs, works for choir and piano, and so on. These recordings have been released on 24 CDs in the 'Sibelius Edition' series on the BIS label.

Gräsbeck was decorated with the Cross of Merit of the Order of the Lion of Finland in 2009 and received the Sibelius Medal in 2014. He has given recitals in many countries in Europe and in the USA, Mexico, the United Arab Emirates, Israel, Egypt, Lebanon, Japan and elsewhere.

Tämä CD on jatkoa laulaja Hedvig Pauligin ja pianisti Folke Gräsbeckin menestyksekkäälle konserttikiertueelle Israelissa keväällä 2015. Kiertue oli osa Sibelius 150 -juhlavuotta ja sitä tukivat sekä Helsingin Sibelius-seura että Suomen Tel Avivin suurlähetystö. Tavoite oli näyttää israelilaisille musiikinystävälle Sibeliuksen suuruus ja tuoda hänen musiikkinsa heidän ulottuvilleen kutsumalla korkeatasoisia suomalaisia taiteilijoita Tel Aviin ja Jerusalemiin esittämään Sibeliuksen rakastetuimpia yksinlauluja. Paikalliselle yleisölle jokseenkin tuntemattomien laulujen vastaanotto oli, kiitos esitysten korkean tason ja huolellisen paikallisille musiikkipiireille suunnatun taustatyön, harvinaisen positiivinen. Ennakkoon kuultiin radio-ohjelmia, joissa käytiin läpi Sibeliuksen lauluja sekä tekstejä ja Jerusalemin musiikkiakatemia järjesti myös Sibelius-laulukilpailun. Pauligin ja Gräsbeckin konsertti Jerusalemin Henry Crown -salissa lähetettiin suorana radiossa, ja se olisi jo sellaisenaan voitu julkaista CD:nä, mutta taiteilijat halusivat kuitenkin äänittää laulut uudestaan Kuusankoski-salissa. Ohjelman sisältö on monilta osin sama ja myös nimi, "Nordic Love".

Jean Sibeliuksen orkesteriteosten jälkeen yksinlaulut ovat säveltäjän tärkein ilmaisumuoto. Vuosina 1891–92 hän sävelsi "Sju sänger av Runeberg" (myöhemmin op. 13) samaan aikaan kun hän teki ensimmäiset kokeilunsa orkesteriteosten parissa, ja tätä laulukokonaisuutta voidaan pitää hänen ensimmäisenä kypsänä mestariteoksenaan. Tästä lähtien yksinlaulut olivat läsnä lähes koko hänen sävellysuransa ajan. Sibeliuksen laulut ovat kaikki hyvin laulettavia, niiden tekstinkäsittely on erinomaista, ja toisin kuin joiden uskomusten mukaan Sibelius ymmärsi ainutlaatuisen hyvin myös pianon tekniset ja emotionaaliset ominaisuudet. Sibelius ei lainannut laulujensa teemoja sinfoniseen musiikkiinsa eikä toisin päin, mutta laulujen ja orkesteriteosten välinen yhteys on selkeä. Mielenkiintoisia yhtäläisyyksiä löytyy soitinnuksessa ja tekstuurissa. Lisäksi hänen hämmästyttävä melodinen ja harmoninen mielikuvituksensa on molemmissa genreissä vahvasti läsnä. Rakenne

ja muoto ovat Sibeliuksen lauluissa yhtä välttämättömiä kuin hänen muissakin teoksissaan.

Sibeliuksen laulut on suurimmaksi osaksi sävelletty ruotsinkielisiin runoihin, mikä viittaa siihen, ettei hän unohtanut ruotsinkielistä kulttuuritaustaansa, vaikka hänestä tuli Suomen kulttuurin uudelleensynnyttäjä ja suurmies. Usein sanotaan, että hän löysi oman äänensä vuoden 1891 tienoilla Wienissä *Kalevalan* innoittamana. Tätä teoriaa tukee *Kullervon* menestys vuonna 1892 ja sitä seuranneet *Kalevala*-teokset. Sibelius oli modernin Suomen ääni ja vahvasti sidottu sen ajan poliittisiin tapahtumiin. Toisaalta Sibeliuksen laulut tarjoavat mahdollisuuden tutkia hänen taiteellista kehitystään myös suomalais-ruotsalaisten juurien pohjalta. Lapsuudesta alkaen Sibelius omaksui ruotsinkielisen runouden ja kirjallisuuden, kuten myös ruotsalaiset kansanlaulut. Opiskeluvuosina Helsingissä Wegeliuksen johdolla (1885–89) häntä rohkaistiin säveltämään lauluja ja melodraamoja ruotsinkielisiin teksteihin, joita kirjoittivat suomalaiset ja ruotsalaiset kirjailijat, kuten Runeberg, Stagnelius ja Wennerberg. Opuksessa 13 Suomen kansallisrunoilija Runebergin romanttisiin ruotsinkielisiin runoihin sävelletyissä lauluissa näkyy kaksitahoinen kulttuurillinen vaikutus: Sibeliuksen ruotsinkielinen tausta ja *Kalevalasta* saatu suomalainen inspiraatio.

Vuodesta 1902 alkaen Sibelius vietti aikaa suomalais-ruotsalaisen kirjailija- ja taiteilijapiiri Euterpe-taiteilijayhteisön seurassa. Yhdistyksen tavoite oli tuoda Suomeen kansainvälisiä vaikutteita, erityisesti ranskalaista symboliikkaa ja *fin de siècle*-kulttuuria. Sibeliuksen laulujen sävelkieleen tuli mukaan dissonansseja, jotka vievät musiikin tonaalisuuden äärirajoille. Hänen uskaliaimmat laulunsa löytyvät opuksista 35, 57 ja 61 (1908–10).

Ensimmäisen maailmansodan aikana Sibeliuksen lauluissa heijastuu uuden ja vanhan synteesi, niin kuin hänen merkittävimmissä sävellyksessään tuolta ajalta, viidennessä sinfoniassa. Hän palasi Runebergin luonnon ja täytymättömän rakkau-

den teemoihin, mutta ei hylännyt sotaa edeltävien vuosien tinkimättömiä tyyllillisiä piirteitään. Tuottelias vuosi 1917 merkitsi samalla Sibeliuksen laulutuoannon päättymistä ennakoiden kymmenen vuotta myöhemmin alkavaa kuuluisaa ”Järvenpään hiljaisuutta”. Voidaan siis yhtyä Glenda Dawn Gossin vuonna 2010 ilmestyneessä Sibelius-elämäkerrassa esittämään oletukseen, että ratkaisevimmat syyt, jotka estivät Sibeliusa jatkamasta ainutlaatuista laulutuoantiaan, olivat kansalaissodan jälkeisen Suomen kieli- ja kulttuuririidat.

Tämän CD:n tarkoitus on esittää Sibelius suurena yksinlaulujen säveltäjänä niille, jotka eivät vielä ole löytäneet hänen laulujaan, sekä esitellä Hedvig Paulig ja Folke Gräsbeck näiden laulujen vakuuttavina tulkkeina. Levyn laulut edustavat hänen rakastetuimpia laulujaan suomalaisten ja ruotsalaisten runoilijoiden teksteihin ja muodostavat mitä ihastuttavimman ohjelmakokonaisuuden.

© Ron Weidberg 2017

Hedvig Paulig valmistui musiikin maisteriksi Sibelius-Akatemiasta ja suoritti myös diplomin liedlaulussa Lontoon The Royal Academy of Musicissa. Hän on vierailut mm. Suomen Kansallisoopperassa, Vaasan ja Tampereen oopperoissa, Svenska Teaternissa sekä Helsingin Juhlaviikoilla, Oxford Arts Festival, Felicja Blumental Music Festival, Urkuyö & Aaria, Les Lumières, Vantaan Barokki, Sibelius Korppoossa ja Aino Ackté -festivaaleilla. Kesällä 2009 Paulig sai kolmannen palkinnon Merikanto-laulukilpailussa Mäntyharjulla ja lokakuussa 2011 hän voitti kansainvälisen Sibelius-laulukilpailun Järvenpäässä.

Hänen ohjelmistostaan löytyy keskeiset kirkkomusiikkiteokset ja hän on laulanut mm. Helsingin, Lohjan, Kuopion, Vaasan ja Joensuun kaupunginorkestereiden sekä Avantii!, Lapin kamariorkesterin ja Kymi sinfonietan solistina. Paulig on esittänyt erityisesti suomalaista, pohjoismaista, ranskalaista ja englantilaista liedmusiikkia ja

vuonna 2015 hän kiersi konsertoimassa Sibelius-ohjelmallaan mm. Englannissa, Norjassa, Israelissa ja Venäjällä.

Hän on tallentanut keskeistä lauluohjelmistoa Yleisradiolle ja helmikuussa 2016 julkaistiin Martin Wegeliuksen laulujen kokonaislevytys (Fuga) yhdessä Tuomas Lehtisen ja Gustav Djuvsjöbackan kanssa.

<http://hedvigpaulig.com>

Folke Gräsbeck voitti 17-vuotiaana I palkinnon Maj Lind -kilpailussa opintojensa loppuvaiheessa Tarmo Huovisen johdolla Turun konservatoriossa. Hän jatkoi opintojaan yksityisesti Maria Curcio-Diamandin johdolla Lontoossa.

Hänestä tuli Sibelius-Akatemian säestyksen vakituinen lehtori 1985, musiikin maisteri 1997 ja musiikin tohtori 2008. Gräsbeck on esittänyt yli 400 Jean Sibeliuksen n. 600:sta teoksesta. Useita Sibelius-levytyksiä 1996–2011: soolopiano-tuotanto (10 CD), pianokvintetto ("Paras levytys", *American Record Guide*), piano-kamarimusiikkia, viulu- ja selloteoksia, lauluja, teoksia kuorolle ja pianolle jne. Nämä on julkaistu yli 24 CD:llä kansainvälisessä The Sibelius Edition -levysarjassa (BIS).

Gräsbeckille myönnettiin Suomen Leijonan ritarikunnan ansioristi 2009, Sibelius-mitali 2014. Hän on konsertoinut useissa Euroopan maissa, USA:ssa, Meksikossa, Yhdistyneissä arabiemiirikunnissa, Israelissa, Egyptissä, Libanonissa, Japanissa jne.

Den här skivan är en fortsättning på sopranen Hedvig Pauligs och pianisten Folke Gräsbecks framgångsrika konsertturné till Israel våren 2015. Turnén var en del av Sibelius 150-årsjubileum och stöddes av både det finska Sibelius samfundet och den finska ambassaden i Tel Aviv. Målet var att introducera Sibelius för israeliska musikvänner och hämta hans musik till dem genom att bjuda in finska musiker till Tel Aviv och Jerusalem för att framföra hans mest älskade solosånger. Den lokala publiken tog emot sångerna med stor förtjusning tack vare det högklassiga framträdandet och ett grundligt förarbete. Före konserterna sändes program i radion där man lyssnade till Sibelius sånger och gick igenom texterna. Jerusalems musik-akademi arrangerade även en Sibelius-sångtävling. Pauligs och Gräsbecks tilltalande konsert i Henry Crown-salen i Jerusalem direktsändes i radio och skulle redan som sådan kunnat ges ut som skiva, men artisterna föredrog ändå att spela in sångerna på nytt i Kuusankoski-salen. Programmet är till stor del det samma som på konserterna och namnet "Nordic Love" likaså.

Jean Sibelius solosånger är hans viktigaste icke-symfoniska genre. 7 sånger av Runeberg (senare känd som opus 13) komponerades 1891–92, samtidigt som han gjorde sina första skisser till orkesterverk, och kan anses vara hans första mogna mästerverk. Efter op. 13 fortsatte Sibelius att komponera solosånger under största delen av sin verksamma karriär. Sångerna är alla välkomponerade för sångaren och texten sitter väl. I sångerna visar Sibelius, i motsats till vissa teorier, att han visst förstod sig väl på pianot som instrument och kunde ta fram dess tekniska och emotionella egenskaper. Sibelius lånade inte teman från sångerna till sina symfonier eller tvärtom, men det finns tydliga och intressanta likheter ändå i ackorden, texturen och koloreringen. Hans förbluffande melodiska och harmoniska fantasi är starkt närvarande i båda genren. Struktur och form är lika essentiella för sångerna som för hans övriga verk.

Sibelius tonsatte främst dikter på svenska, vilket tyder på att han inte tog avstånd

från sina finlandssvenska rötter även om han blev en förebild och nyskapare av det finska kulturlivet och den spirande nationalismen. Oftast hänvisar man till år 1891 som året då Sibelius fann sin egen röst i musiken inspirerad av *Kalevala* under vistelsen i Wien. *Kullervo* blev en stor succé 1892 och de efterföljande *Kalevala*-kompositionerna likaså. Sibelius var det moderna Finlands röst och var starkt knuten till de politiska händelserna. Hans solosånger vittnar även om att hans konstnärliga utveckling bottnar i den svenskspråkiga kulturen och dess poesi och musik. Under studieåren för Martin Wegelius (1885–89) uppmanades han tonsätta dikter på svenska av poeter som Runeberg, Stagnelius och Wennerberg. Op. 13 till dikter av national-skalden Runeberg visar en kombination av finskt, ibland rentav *Kalevala*-inspirerat uttryck kombinerat med nordisk romanstradition och romantiska dikter på svenska. Från 1902 umgicks Sibelius med Euterpe-konstnärsguppen, vars målsättning var att introducera internationella influenser som fransk symbolik och fin de siècle-konst i Finland. Sibelius sånger blev gradvis mer dissonansrika men bibehöll ändå sin tonalitet. Hans mest experimentella sånger finns i opus 35, 57 och 61 (1908–10).

Sibelius sånger från första världskrigets tid speglar syntesen mellan gammalt och nytt, liksom i hans främsta verk från den här tiden, den femte symfonin. Han återvände till Runebergs teman natur och ensidig kärlek, men bevarade ändå sin särpräglad egna stil som utvecklats före krigsåren. Efter det produktiva året 1917 börjar en lång period av tystnad i sångkomponerandet, redan långt före hans berömda "tystnaden på Ainola". Jag tenderar att instämma med Glenda Dawn Goss att de mest avgörande orsakerna till att Sibelius inte fortsatte sin originella sångkomposition berodde på den språkliga och kulturpolitiska utvecklingen som rådde i efterkrigstidens Finland.

Ändamålet med den här skivan är att visa Sibelius virtuositet som sångkompositör för dem som ännu inte känner till hans sångproduktion, samt att introducera

Hedvig Paulig och Folke Gräsbeck som imponerande interpretörer av dessa sånger. Skivans urval består av Sibelius mest älskade sånger till texter av finska och svenska diktare och utgör som helhet ett förtjusande konsertprogram.

© Ron Weidberg 2017

Hedvig Paulig har avlagt diplom i sång vid Sibelius Akademin i Helsingfors och vid The Royal Academy of Music i London. Hon har gästspelat vid Nationaloperan, Vasa Opera och Tammerfors Opera och Svenska Teatern samt vid festivaler som Helsingfors Festspel, Oxford Arts Festival, Felicja Blumental Music Festival, Urkuyö & Aaria, Les Lumières, Vanda barock, Sibelius i Korpo och Aino Acktës kammarfestival. Sommaren 2009 vann Paulig tredje pris vid Merikanto-tävlingen i Mäntyharju och i oktober 2011 vann hon den internationella Sibelius-sångtävlingen.

Paulig har uppträtt som oratorie- och körsolist i Finland, England, Australien och Singapore med Cantores Minores, Suomen Laulu, Dominante och Akademiska Damkören Lyran. Hon har även sjungit med Helsingfors, Lojo, Kuopio, Vasa och Joensuu stadsorkestrar samt Avanti!, Lapplands kammarorkester och Kymi Sinfonietta. Paulig har givit liedkonserter med finsk, nordisk, fransk och engelsk repertoar och år 2015 har hon framfört Sibelius sångmusik i England, Norge, Israel och Ryssland. Hon har även spelat in sångmusik för YLE och i februari 2016 utkom hennes första skiva med Martin Wegelius solosånger tillsammans med Gustav Djupsjöbacka och Tuomas Lehtinen.

<http://hedvigpaulig.com>

Folke Gräsbeck studerade för Tarmo Huovinen vid Åbo konservatorium och vann år 1973, som sjuttonåring, första pris i Maj Lindtävlingen. Under ett antal studieresor till London tog han privatlektioner för Maria Curcio-Diamand. Gräsbeck blev promo-

verad till musikmagister 1997 och doktorerade 2008 på ämnet "Pianot i Sibelius' ungdomsproduktion". Sedan 1985 har Gräsbeck verkat vid Sibelius-Akademi som ackompanjator och lektor. Han har konserterat i en rad länder såsom USA, Egypten, Libanon, Israel, Förenade Arabemiraten, Botswana, Zimbabwe, Mexiko och Japan.

Folke Gräsbeck har framfört 404 av Sibelius sammanlagt ca 600 verk, och är en av de centrala tolkarna i BIS' kompletta Sibelius -utgåva, där han medverkar på 24 skivor, inklusive den kompletta musiken för solo piano, pianokvintetten (*American Record Guide*: "Den bästa inspelningen") samt solosånger, kammarmusik och körmusik.

Gräsbeck beviljades Förtjänstkorset av Finlands Lejons orden (2009) och det finska Sibelius-Samfundets Sibelius-medalj (2014). Sedan 2002 är han konstnärlig ledare för festivalen Sibelius i Korpo.

Five Songs, Op. 37

1. Den första kyssen

På silvermolnets kant satt aftonstjärnan,
från lundens skymning frågte henne tårnan:
Säg, aftonstjärna, vad i himlen tänkes,
när första kyssen åt en älskling skänkes?

Och himlens blyga dotter hördes svara:
På jorden blickar ljusets änglaskara,
och ser sin egen sällhet speglad åter;
blott döden vänder ögat bort och gråter.

Johan Ludvig Runeberg

2. Lasse liten

Världen är så stor, så stor,
Lasse, Lasse liten!
Större än du nånsin tror
Lasse, Lasse liten.

Där är hett och där är kallt,
Lasse, lasse liten!
Men Gud råder överallt,
Lasse, lasse liten!

Många människor leva där,
Lasse, Lasse liten!
Lycklig den som Gud har kär,
Lasse, Lasse liten.

När Guds ängel med dig går,
Lasse, Lasse liten!
Ingen orm dig bita får,
Lasse, Lasse liten.

Säg, var trives du nu mest,
Lasse, Lasse liten?
Borta bra, men hemma bäst,
Lasse, Lasse liten!

Zachris Topelius

1. The First Kiss

On the rim of silv'ry cloud sat the evening star.
From the dusk of a grove asked the maiden:
Pray tell, evening star, what does heaven think
When you give your first kiss to a lover?

And heaven's shy daughter was heard to reply:
The angels of light look down on earth
And see their own joy reflected;
Only death averts his eyes and weeps.

2. Little Lasse

The world is so big, so big,
Little, little Lasse!
Bigger then you ever imagine,
Little, little Lasse!

It is hot and it is cold,
Little, little Lasse!
But God governs everywhere,
Little, little Lasse!

Many people live there,
Little, little Lasse!
Happy he whom God loves,
Little, little Lasse!

When God's angel walks with you,
Little, little Lasse!
No snake can bite you,
Little, little Lasse!

Tell me, where are you happiest,
Little, little Lasse!
It's nice to be away but home is best,
Little, little Lasse!

3. Soluppgång

Under himlens purpurbrand
ligga tysta sjö och land.
Det är gryningsstunden.
Snöig gren och frostvit kvist
teckna sig så segervist
mot den röda grunden.

Riddarn står vid fönsterkarm,
lyssnar efter stridens larm,
trampar golvet tjlja.
Men en smal och snövit hand
kyler milt hans pannas brand,
böjer mjukt hans vilja.

Riddarn sätter horn till mun,
blåser vilt i gryningsstund,
över nejd som tiger.
Tonen klingar, klar och spröd,
branden slocknar, gyllenröd,
solen sakta stiger.

Tor Hedberg

4. Var det en dröm?

Var det en dröm, att ljvt en gång
jag var ditt hjärtas vän?
Jag minns det som en tystnad sång,
då strängen darrar än.

Jag minns en törnros av dig skänkt,
en blick så blyg och öm;
jag minns en avskedstår, som blänkt.
Var allt, var allt en dröm?

En dröm lik sippans liv så kort
uti en vågrön ängd,
vars fågring hastigt vissnar bort
för nya blommors mängd.

3. Sunrise

Below a sky of burning red
Lie in silence lakes and earth:
It is the morning hour.
Snowlaid branch and hoar-white twig
Make a sign of victory
Against the burning backdrop.

The knight stands by the window,
Listening for sounds of war,
Pacing o'er the wooden floor.
But a slender, snow-white hand
Gently soothes his burning brow,
Softly bends his will.

He puts his horn against his lips,
Blows enraged in morning hour,
Across silent lands.
Out it rings, crisp and clear,
The fire pales, golden-red,
As the sun ascends.

4. Was it a Dream?

Was it a dream that once, in bliss,
I was your heart's true friend?
I recall it as a song long past,
Though the string still trembles.

I recall a rose received from you,
A glance so shy and tender;
I recall a glistening parting tear.
Was it all, was it all a dream?

A dream as brief as an anemone's life
In a spring meadow green,
Whose beauty quickly fades away
Replaced by hosts of new flowers.

Men mången natt jag hör en röst
vid bittra tårars ström:
göm djupt dess minne i ditt bröst,
det var din bästa dröm!

Josef Julius Wecksell

5. Flickan kom ifrån sin älsklings möte

Flickan kom ifrån sin älsklings möte,
kom med röda händer. Modern sade:
"Varav rodna dina händer, flicka?"
Flickan sade: "Jag har plockat rosor
och på törnen stungit mina händer."

Åter kom hon från sin älsklings möte,
kom med röda läppar. Modern sade:
"Varav rodna dina läppar, flicka?"
Flickan sade: "Jag har ätit hallon
och med saften målat mina läppar."

Åter kom hon från sin älsklings möte,
kom med bleka kinder. Modern sade:
"Varav blekna dina kinder, flicka?"
Flickan sade: "Red en grav, o moder!
Göm mig där och ställ ett kors däröver,
och på korset rista, som jag säger:

En gång kom hon hem med röda händer,
ty de rodnat mellan älskarns händer.
En gång kom hon hem med röda läppar,
ty de rodnat under älskarns läppar.
Senast kom hon hem med bleka kinder,
ty de bleknat genom älskarns otro."

J. L. Runeberg

But many a night I hear a voice
By the stream of bitter tears:
Hide its memory deep in your heart.
It was your best dream!

5. The Tryst

The girl came from her lovers' tryst.
Came back with hands all red. Her mother asked:
'What made your hands so red, girl?'
The girl replied: 'I was picking roses
and pricked my hands on the thorns.'

Again she came from her lovers' tryst,
Came back with lips all red. Her mother asked:
'What makes your lips so red, girl?'
The girl replied: 'I was eating berries
And painted my lips with the juice.'

Again she came from her lovers' tryst,
Came back with her cheeks all pale. Her mother asked:
'What makes your cheeks so pale, girl?'
The girl replied: 'Oh mother, dig for me a grave,
Hide me in it and raise a cross,
And on the cross write what I say:

Once she came home with hands all red,
For they had reddened between her lover's hands.
Once she came home with lips all red,
For they had reddened beneath her lover's lips.
At last she came home with cheeks all pale,
For they had paled through her lover's betrayal.'

6 Illalle

Oi, terve! tumma, vieno tähti-ilta,
Sun haaveellista hartauttas lemmin
Ja suortuvaisi yötä sorjaa hemmin,
Mi hulumaaapi kulmais kuulamilta.

Kun oisit, ilta, oi, se tenhosilta,
Mi sielun multa siirtäis lentoisemmin
Pois aatteen maille itse kun mä emmin,
Ja siip' ei kannaa aineen kahlelilta!

Ja itse oisin miekkoinen se päivä,
Mi uupuneena saisin luokses liittää,
Kun tauonnut on työ ja puuha räivä,

Kun mustasiipi yö jo silmään siittää
Ja laaksot, vuoret verhoon harmaa häivä –
Oi, ilta armas, silloin luokses kiittää!

August Valdemar Forsman [Koskimies]

7 Kaiutar

Kaiutar, korea neito
astui illalla ahoa,
kaihoissansa kankahalla,
huusi yksin huoliensa.
Tullut ei suloinen sulho,
vaikka vannoi valallansa,
kihaavansa kaunokaisen.
Ennen astuivat ahoa
kilvan kyyhkyjen kisoissa
kesäpäivän paistaessa,
illan kuun kumottaessa.
Meni sulho sanoinensa
impi jäi sydäminensä.
Etsii impi ihanainen
kullaistansa kankahalta,
huhuilevi kuuntelevi,

To Evening

Come gentle evening, come in starlit splendour!
Your fragrant hair so soft and darkly gleaming!
Oh, let me feel it round my forehead streaming!
Let me be wrapped in silence, warm and tender!

Across your bridge of magic, smooth and slender,
My soul would travel towards a land of dreaming,
No longer burdened, sad or heavy seeming,
The cares of life I'd willingly surrender!

The light itself whose bonds you daily sever.
Would flee, exhausted, seeking out those places
Where your soft hand all toil and strain erases.

And, weary of life's clamour and endeavour
I too have greatly yearned for your embraces.
Oh, quiet evening, let me rest forever.

The Echo Nymph

The fair echo nymph
Wandered the moors by evening,
And wandering the meadows,
Alone she called out in her grief.
Her lover did not come
Although he promised
To marry the fair maid.
Previously they had walked together
Cooing like doves
On the hot summer day,
In the cold moonlit night.
Then the lover left, with his fine words,
He left her alone with sad heart.
The beautiful maiden looks on the moorlands
To find her lover
She calls, she listens,

kirkuvi kimahutellen
äänen pienoisen pilalle,
jähmettyvi, jäykästyvi,
kaatuissansa kauhistuvi
mustan metsän pimeyttä.
Aamulla herättyänsä,
kulkee kuje mielessänsä,
eksyttävi erämiehen
matkien ja mairitellen,
niinkuin ennen eksytteli
sulho suurilla sanoilla,
tuulen turhilla taruilla.

Larin Kyösti

8 Jubal

Jubal såg en svana fly
över vattnet högt mot sky,
spände hastigt bågen.
Klang, ljud strängen. Som en il
fågeln, träffad av en pil,
föll att dö på vågen.

Solen sjönk i samma stund,
purpur dränkte himlens rund,
lunden hördes susa;
och en ljuv melodisk vind
smeckte sakta Jubals kind,
för att böljan krusa.

Svanen sjöng: "Vad ljuvlig klang,
yngling, från ditt vapen sprang,
när du grymt mig fällde?
Sträng till sträng du binda skall,
spela så för världen all,
prisa Skaparns väld!"

She cries; she shouts
Until her voice shrinks to a whisper.
She gets stiff and cold
And stumbles, afraid,
Through the darkness of the forest.
The following morning when she wakes
She has an idea,
To lead travellers astray
By imitation and mockery
Just as, before,
Her lover led her astray with great words,
And with his windy tales.

Jubal

Jubal saw a swan flying
Over the water, high in the air,
He quickly drew his bow.
The bowstring resounded. Like a gust of wind
The bird, struck by an arrow,
Fell and died on the wave.

Just then the sun set,
Purple drenched the vault of heaven,
The grove was heard to sigh;
And a sweet melodic breeze
Gently caressed Jubal's cheek,
It made the waters ripple.

The swan sang: 'What sweet sound,
O youth, sprang from your weapon,
When you slew me so cruelly?
You shall bind string to string,
Play then for all the world,
And praise the Creator's reign!'

Sjöng så Jubal: "Svana vit,
varje kväll jag vänder hit
att din död besjunga.
Ty du lade till mitt bröst
strängaspelets ljuva tröst,
sången på min tunga."

Ernst Josephson

Six Songs, Op. 88

[9] 1. Blåsippan

Vad lärkan båtad har från skyn
det vittnar du på jordens bryn,
du vårens förstling, främst bland alla!
Dock såsom allt, vad skönt vi kallar,
åt himlen visar du också
med dina ögon himmelsblå.

Frans Michael Franzén

[10] 2. De bägge rosorna

Rosen, ja rosen likväl är skönast
i kransen av blommor;
Därför ock himlen själv lånar
till prydnad dess färg.
Även den vita är tack: men vad skönhet,
när bägge tillsammans,
spruckna på oskuldens kind,
höja varandras behag!

F. M. Franzén

[11] 3. Vitsippan

Se vitsippan hur täck hon är,
men ack! hur förgänglig.
Knappt av din hand hon bryts,
innan hon dör i din hand.

Jubal sang then: 'White swan,
Every evening I shall come here
To sing of your death.
For you placed within my breast
The sweet comfort of string music,
And the song upon my tongue.'

1. The Blue Anemone

To that which the lark heralded from above
You testify upon the earth,
You, the first in spring and best of all!
But, like everything we call beautiful
You point up in the direction of heaven
With your heaven-blue eyes.

2. The Two Roses

The rose, the rose is the fairest
in the garland of flowers;
That is why heaven itself borrows
its colour, for beautification.
The white one also is pretty: but how beautiful,
when both together
Bloom on the cheek of innocence,
heighten the other's delights.

3. The Wood Anemone

See how pretty the wood anemone is,
but oh! how fleeting!
Barely plucked by your hand,
before she dies in your hand.

Henne i ömhet lik som i täckhet,
akta dig flicka,
att, av förförrar'n kysst,
du ej må vissna som hon.

F. M. Franzén

12 4. Sippan

Sippan, vårens första blomma,
om jag bröt dig, om jag gav dig
åt den älskade, den kalla!
Bröt jag dig, jag skulle ge dig,
gav jag dig, jag skulle säga:
"Nära drivans kant, o flicka,
växte vårens första blomma,
som vid isen av ditt hjärta
blommar opp min trogna kärlek,
bävande för vinterkylan,
men ej kvävd av den, ej skördad."

J. L. Runeberg

13 5. Törnet

Törne, du min syskonplanta,
svept i vinterns is, försmås du,
höljd av taggar, hatas du.
Men jag tänker: kommer våren,
slår du ut i blad och rosor,
och en växt finns ej på jorden,
ljuv och älskad, såsom du.
O hur många törnestängel
står ej naken i naturen,
som behövde kärlek blott,
blott en solblick av ett hjärta,
för att kläda sig i rosor
och vart väsens glädje bli.

J. L. Runeberg

You, like her in beauty and gentleness,
girl, beware
That you, kissed by the seducer
might not wilt as she does.

4. The Anemone

Anemone, first flower of spring,
If I plucked you, if I gave you
To my beloved, the cold one!
If I plucked you, I should give you
And if I gave you, I should say:
'Alongside a snowdrift, my girl,
There grew the first flower of spring,
Like, alongside the ice of your heart,
My faithful love blooms,
It shivers in the cold of winter,
But is not smothered by it and not plucked.'

5. The Thorn

O thorn, my kindred plant,
Hidden in winter's ice, you are ignored,
Prickle-covered, you are hated.
But I think, when spring comes,
You will shoot out leaves and roses,
And there is not a plant on earth
Which is as splendid and loved as you.
Oh, how many thorns
Stand naked in nature,
Which only needed love,
Only a sunny glance from someone's heart,
To clothe themselves with roses
And to become the joy of ev'ry being.

14 6. Blommans öde

Barn av våren,
rov för höstens vind,
blomma, säg vi dröjer tåren
på din spåda kind?

"Solen dalar,
stormens röst jag hör."
Så den spåda blomman talar,
träffas, bräcks och dör.

J. L. Runeberg

15 Norden

Löven de falla,
sjöarna frysa.
Flyttande svanar
seglen, o, seglen
sorgsna till södern,
söken dess nödspis,
längtande åter;
plöjen dess sjöar,
saknande våra!

Då skall ett öga
se er från palmens
skugga och tala:
"Tynande svanar,
vilken förtrollning
vilar på norden?
Den som från södern
längtar, hans längtan
söker en himmel."

J. L. Runeberg

6. The Flower's Destiny

Child of spring,
Prey for the wind of autumn,
Flower, tell why a tear remains
Upon your tender cheek?

'The sun is setting
And I hear the voice of the storm.'
Thus speaks the tender flower,
It is struck, it is broken and it dies.

The North

The leaves fall,
The lakes freeze up.
Migrating swans,
Sail, sail, o sail
Sadly towards the south,
Search there for food,
Yearning for home,
Plough its lakes,
Longing for ours!

Then an eye
Will look up from the palm tree's
Shade, and say:
'Pining swans,
What enchantment
Does the North hold?
He who yearns from the South,
His yearning
Seeks a heaven.'

16 Sommarnatten

På den lugna skogssjöns vatten
satt jag hela sommarnatten,
och för böljans tropp, ur båten,
slängde tanklös ut försåten.
Men en talltrast sjöng på stranden,
att han kunnat mista anden;
tills jag halvt förtörnad sade,
bättre om din näbb du lade
under vingen, och till dagen
sparde tonerna och slagen.
Men den djärve hördes svara:
Gosse, låt ditt metspö vara.
Såg du opp kring land och vatten,
kanske sjöng du själv om natten.
Och jag lyfte opp mitt öga,
ljus var jorden, ljust det höga,
och från himlen, stranden, vågen
kom min flicka mig i hågen.
Och, som fågeln spätt i lunden,
sjöng jag denna sång på stunden.

J. L. Runeberg

17 Vem styrde hit din väg?

Långt bort om fjärdens våg,
långt bort om fjällets topp,
du ensam dagen såg,
och växte ensam opp.

Jag saknade ej dig,
jag sökte ej din stråt,
jag visste ej en stig,
som skulle lett ditåt.

Summer Night

On the peaceful water of the forest lake
I sat the entire summer night
And, into the waves, from the boat
I cast my bait, without thinking.
But a thrush sang on the lake-shore
As if his spirit were lost to him;
Until, half-angrily, I said:
It would be better if you lay your beak
Under your wing, and save for the daytime
Your music and your warbling.
But the daring bird could be heard to reply:
Lad, it would be better if you lay your rod aside.
If you looked around, at the land and the water,
Perhaps you yourself would also sing at night.
And I raised my eyes –
Bright was the earth, bright the skies,
And from the heavens, the shore, the wave
My girl came into my mind.
And, as the bird in the grove had foretold,
I sang this song straight away.

Who Brought You Hither?

Far beyond the waves of the bay,
Far beyond the peaks of the fells,
Alone you saw the light of day
And grew up alone.

I did not miss you,
I did not try to find your track,
I knew of no path
That would have led there.

Jag kände ej din far,
jag kände ej din mor,
jag såg ej var du var,
jag såg ej vart du for.

Liksom den bäck, där rann,
för den, som rinner här,
vi voro för varann,
så länge du var där.

Två plantor, mellan dem
en äng i blomning står;
Två fåglar, som fått hem,
i skilda lunders snår.

O, andra nejders son!
Vi flög du dädan, säg?
O, fågel långt ifrån!
Vem styrde hit din väg?

Till hjärtat, som var kallt,
säg hur du lågor bar? –
Hur kunde du bli allt
för den, du intet var?

J. L. Runeberg

18 Marssnön

Den svala snön därute faller
och täcker marken mer och mer,
de lägga sig de vita stjärnor
i varv på varv längs jorden ner.

Håll slutet än, o vår! ditt öga,
sov gott i blid och vänlig snö –
dess mäktigare skall du blomma,
dess rikare skall sen du dö.

J. J. Wecksell

I did not know your father;
I did not know your mother;
I did not see where you were,
I did not see where you were going.

Like the stream running there
Is to the one that runs here,
We were to each other,
As long as you were there.

Two plants, and between them
A meadow stands in bloom,
Two birds that have found homes
In different thickets.

Oh, son of other climes!
How flew you thence, say?
Oh, bird from far away!
Who brought you hither?

To the heart that was cold,
How did you carry flames? –
How could you become all
For the one to whom you were nothing?

The March Snow

The cool snow falls outside
And covers the ground ever more,
The white stars fall in layers
More and more upon the earth.

O spring, keep your eyes closed awhile,
Sleep soundly in the gentle, friendly snow –
You will bloom more mightily for it,
You will then die the richer.

19 Demanten på marssnön

På drivans snö där glimmar
en diaman så klar.
Ej fanns en tår, en pärla,
som högre skimrat har.

Utav en hemlig längtan
hon blänker himmelskt så:
hon blickar emot solen,
där skön den ses uppgå.

Vid foten av dess stråle
tillbedjande hon står
och kysser den i kärlek
och smälter i en tår.

O, sköna lott att älska
det högsta livet ter,
att stråla i dess solblick
och dö, när skönest den ler!

J. J. Wecksell

20 Narciss

O, blåa nätter i vår ungdoms park,
med tusen minnens glans av varma tårar,
I vaknen upp, när tunga vålluktkårar
i kvällen bölja över daggvåt mark.

O, blomma viskande om svunna vårar
med vållukt smekande och fin och stark,
Narciss, du vårens drömmande monark,
gör oss på nytt till drömmare och dårar!

Narciss, Narciss, hur skön din krona blänker
i guld och snö, hur röd passionen stänker
däri sin rand av runnet hjärteblod!

Lys vit i kvällen, låt din doft oss tjusa,
låt tusen minnens skära strängar susa,
Narciss, förnäma, levande klenod!

Bertel Gripenberg

The Diamond on the March Snow

Shining on the driven snow
A diamond so clear.
Never a tear or a pearl,
That ever shone so bright.

And from a secret longing
She shimmers heavenly thus;
She gazes at the sun,
Where it rises up so fair.

Bathing in its rays
Worshipping she stands,
And kisses it in love
And melts into a tear.

Oh happy fate, to love
The highest life can bring,
To sparkle in its sunshine
And die when it smiles most fair.

Narcissus

O, blue nights in the park of our youth,
Shining of warm tears from a thousand memories,
You awake as heady perfumed breezes
Waft through the evening over dewy ground.

O flower, whispering of springs long gone
Caressing with your scent so fine and strong,
Narcissus, dreamy ruler of the spring,
Change us once more into dreamers, into fools!

Narcissus, how beautifully shines your crown
Of gold and snow, how scarlet passion sprinkles
Within its border of spent heart's blood!

Shine white at night, allow your scent to charm us,
Let a thousand memories' pure strings sigh,
Narcissus, marvellous living jewel!

SIBELIUSONE

Sibelius One is a UK-based society and information resource founded in September 2014. Its objectives are to advance, improve, develop and maintain appreciation of the life and work of the Finnish composer Jean Sibelius. Members come from all over the world, and Sibelius One is also committed to encouraging and supporting young people in their discovery and understanding of Sibelius's music.

Sibelius One is a not-for-profit organization that has been established and operates according to democratic and accountable principles.

- Active web presence
- Articles, commentaries, work descriptions
- Full-colour six-monthly magazine
- Concerts
- Member discounts
- Preferential rates at the Lahti Sibelius Festival

To join, visit www.sibeliusone.com
or contact secretary@sibeliusone.com

DDD

Recorded at the Kuusankoski Hall, Finland, on 25–26 April 2016
Recording producer: Tuomas Lehtinen
Sound engineer, editing & mastering: Matti Heinonen (Pro Audile oy)
Format: 24-bit/44.1 kHz
Piano: Steinway D
Piano technician: Vesa Solje
Cover idea: Tuomas Lehtinen, Leena Broman
Cover illustrations: Carl von Numers
Sleeve notes: © Ron Weidberg 2017
Swedish translation: Hedvig Paulig
Finnish translation: Tuomas Lehtinen, Tuulikki Lehtinen & Hannu Lehtinen
Photo of Sibelius: © Santeri Levas / Finnish Museum of Photography
Executive producer for Sibelius One: Andrew Barnett

SCD 001

© & © 2017 Sibelius One, Brighton, England

Hedvig Paulig

Photo: © Ville Paul Paasimaa

Folke Gräsbeck

Photo: © Sibelius One